

కటింగ్ చేయించి చూడు

“వా....”

ఇంటికప్పు లేచిపోయేలా బుజ్జిపండు ఏడవసాగాడు.

వాడి ఏడుపుకి హాలో కూర్చుని న్యూస్ పేపర్ చదువుతున్న సుంద్రావు కంగారుగా లోపలికి పరుగెత్తుకు వచ్చాడు.

“ఏమైందిరా....” అని అడిగాడు.

“కింద పడ్డాను....వా....” అంటూ ఏడ్చాడు మూడేళ్ళ బుజ్జిపండు.

“నీ శుభ్రం మంపెట్టా....మాటిమాటికీ ఇంటిని సబ్బుతో కడుగు తావ్ చూశావా ఎట్టా జారిపడిపోతున్నాడో....ఎప్పుడో నేనుకూడా జారి పడి నడ్డిరక్కొట్టుకుని సంసారానికి పనికిరాకుండా పోతాను....అప్పుడు తిక్కొదిలిపోతుంది....” భార్య మంగతాయారు మీద మండిపడ్డాడు సుంద్రావు.

“ఊరేక్క ఎందుకలా చిందులు తొక్కుతారు?.... వాడేం కాలు జారి పడలేదు....కళ్ళు కనబడక కుర్చీని తన్నేసి పడ్డాడు....” అంది మంగతాయారు చికాకుగా.

“హయ్యో....కళ్ళు కనబడలేదా?....ఇంత చిన్న వయసులోనే దృష్టిలోపమా? అయితే వెంటనే కళ్ళ డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకెళ్ళాలిందే! ....కంగారుపడ్తూ అన్నాడు సుంద్రావు.

“కళ్ళ డాక్టరు దగ్గరకు వాడినికాదు. మిమ్మల్ని తీస్కెళ్ళాలి.... వాడి మొహమేమైనా కనిపిస్తుందా అసలు?” వాడి జుట్టు చూడండి ఎలా పెరిగిపోయిందో? జుట్టంతా కళ్ళమీదికి వచ్చేసి....వాడికి కటింగ్ ఎప్పుడు చేస్తారు?”

“ఇన్ని సంవత్సరాలు నేనే చేశాను....ఇప్పుడు కూడా చెయ్యా

లంటే ఎలా?.... ఇప్పటికే నా షాపులో చేయించడం అలవాటు చెయ్యకపోతే మీసాలు గడ్డాలు వచ్చేదాకా వీడికి నేనే కటింగ్ చేయాలి.... అప్పుడు కటింగ్ తోబాటు షేవ్ కూడా చేయాలో ఏంటో ఖర్మ....” నెత్తిన కొట్టుకున్నాడు సుందరావు.

“వాడు షాపుకెలాగూ రాడని మిమ్మల్ని చెయ్యమన్నాను. వాడు మీ కూడా షాపుకొస్తానంటే నాకేంటి అభ్యంతరం....”

“ఓరే పండూ.... చెప్పలేస్కో.... కటింగ్ చేయించుకోడానికి షాపుకెళ్దాం” అన్నాడు సుందరావు.

“ఊ.... నేను షాపుకి రాను.... నువ్వే క్రాపు చెయ్....” మారాం చేశాడు బుజ్జిపండు.

“నేను ఇంక చెయ్యకూడదమ్మా.... మరేమో నువ్వు పెద్దాడివై పోయావు కదా.... నువ్వు షాపులోనే క్రాపు చేయించుకోవాలి.... తెలిసిందా?”

“ఊహు....”

“మా బాబువికదూ?.... నువ్వు క్రాపు చేయించుకుంటే చాకెట్లు కొనిపెట్టా ఆశ పెట్టాడు సుందరావు....”

“ముందు కొనిపెట్టు... అప్పుడు చేయించుకుంటా”

“అలాగే... చెప్పలేస్కో పెళ్ళాం....”

బుజ్జిపండు చెప్పలేస్కుని బయటికి బయల్దేరాడు. సుందరావు వాడికి దార్ల ఒక షాపులో చాకెట్లు కొనిపెట్టాడు.

మరికొస్తూ దూరం నడిచాక సెలూన్ వచ్చింది. దాన్ని చూస్తూనే తక్కున ఆగిపోయాడు బుజ్జిపండు.

“వా....”

హఠాత్తుగా రోడ్డుమీద కూర్చుండిపోయి ఏడవడం మొదలు పెట్టాడు.

సుందరావు కంగారుపడిపోయి కిందికి వంగి వాడిని లేపి ఎత్తు

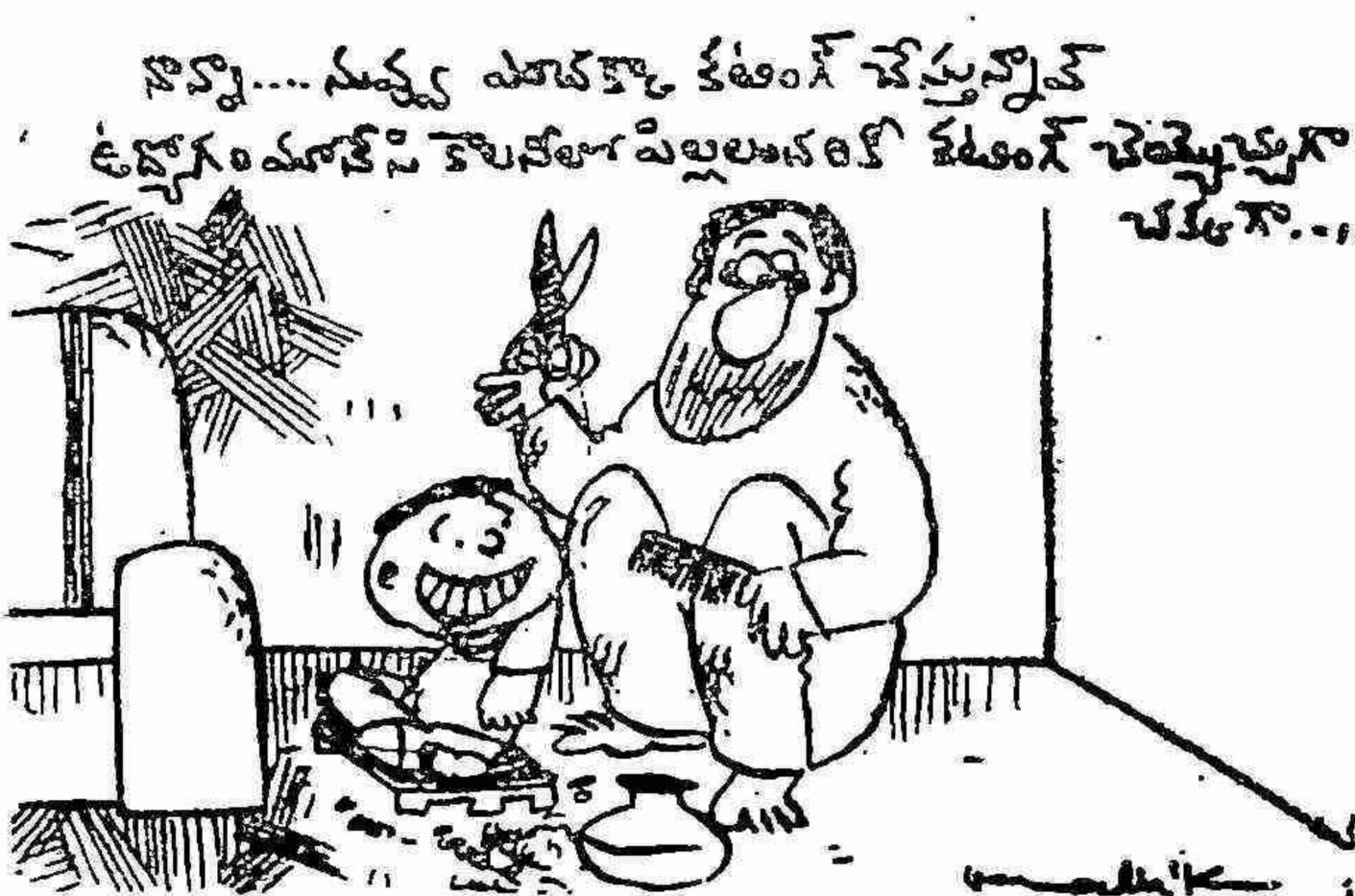
కుని “తప్పమ్మా.... అలా కింద కూర్చోకూడదు” అన్నాడు తెలిసిన వాళ్ళె వరైనా చూస్తున్నారేమోనని చుటుపక్కల చూస్తూ.

“నేను ....వా .... క్రాపు చేయించుకోను”

ఫెడీల్మని సుందరావు మొహంమీద ఒక చరుపు చరిచాడు.

“క్రాపు చేయించుకోవాలి.... లేకపోతే పిచ్చాడనుకుంటారు....” చర్రుమన్న మొహం రుద్దుకుంటూ కోపంగా గట్టిగా అరిచాడు.

అతని అరుపుకి బారినపోయే ఒకళ్ళిద్దరు వెనక్కి తిరిగి చూశారు. ఎవరీ పిచ్చాడు అనుకుంటూ.

సుందరావు తను అలా అరిచినందుకు తనే సిగ్గుపడిపోయి “తప్పమ్మా.... అలా చెయ్యకూడదు.... క్రాపు చేయించుకుంటే చాలా చక్కగా ఉంటుందికదా....” మెల్లగా అన్నాడు ఋజిపండు చెవిలో.

“షాపులో వాడు చేస్తే చెవి తెగిపోతుంది....” అన్నాడు వాడు ఋంగమూతి పెట్టి.

“నీ చెవి తెగకుండా జాగ్రత్తగా చెయ్యమని నేను చెప్పాగా...” |
బుజ్జిగిస్తూ అన్నాడు. సుందరావు.

“కత్తెర మెడమీద గుచ్చుకుంటుంది....”

“అలా కాకుండా చెయ్యమని నేను చెప్పాగా....వాడు నీ మెడమీద
కత్తెర గుచ్చుకునేలా క్రాపు చేస్తే వాడిని పోలీసులకి పట్టించేస్తాను.... అట్లా
గేనా?....”

బుజ్జిపండు సరేనన్నట్టు తలూపాడు. ఇద్దరూ సెలూన్ లోకి అడుగు
పెట్టారు.

సెలూన్ ఖాళీగాలేదు. ఉన్న మూడు కుర్చీల్లో ఒకడు షేవింగ్
చేయించుకుంటున్నాడు. ఇద్దరేమో క్రాపులు చేయించుకుంటున్నారు.

బుజ్జిపండుని చూడగానే షాపు ఓనర్ రాములు మొహం మాడి
పోయింది.

“ఏంది సాబ్ .... క్రాపు మీకు చెయ్యాలా, లేక ఈ బచ్చాగన్కి
చెయ్యాలా?” అన్నాడు అనుమానంగా చూస్తూ.

“నాకు మొన్ననే కడోయ్ చేశావ్!.... వీడికే చెయ్యాలి!” అన్నాడు
సుందరావు నవ్వుతూ.

“హయేరామ్ .... గీ పోరగాళ్ళకి కటింగ్ చేసుడు చాలా ముసీబత్
సాబ్ .... మీరు బెంచిమీద గూసోండ్రి” అన్నాడు బాధగా బుజ్జిపండు వంక
చూస్తూ.

సుందరావు, బుజ్జిపండు బెంచిమీద కూర్చున్నారు. వీళ్ళిద్దరూ
కాక మరో ఇద్దరు వ్యక్తులు బెంచిమీద కూర్చుని తమవంతు కోసం
ఎదురుచూస్తున్నారు.

బుజ్జిపండు చాకెట్లు చప్పరిస్తూ పరిసరాల్ని శ్రద్ధగా గమనిస్తు
న్నాడు.

కాసేపయ్యాక ఉన్నట్టుండి బుజ్జిపండు పకపకా నవ్వాడు. వాడి నవ్వుచూసి రాములు ముచ్చట పడ్డాడు.

“ఏంది బాబూ అట్లా నవ్వావ్!” అని అడిగాడు.

“మరేమో నువ్వు క్రాపు చేస్తున్నావే.... ఆయనకి అంతా బట్ట తలేగా?... నెత్తిన ఉన్న ఆ నాలుగు పోచల కోసం కటింగ్కి రాకపోతే నేం? హి హి హి....” అన్నాడు బుజ్జిపండు.

ఈ సమాధానానికి రాములు మొహం పాలిపోయింది.

కంగారుగా బట్టతలాయన వంక చూశాడు.

ఆ బట్టతలాయన వెనక్కు తిరిగి గుర్రుగుర్రుమంటూ బుజ్జి పండునీ, సుందర్రావునీ మార్చిమార్చి చూశాడు.

“తప్పమ్మా.... అలా అనకూడదు...” సుందర్రావు బుజ్జిపండు చెవిలో మెల్లగా అన్నాడు.

కాసేపయ్యాక బుజ్జిపండు మళ్ళీ కిలాకిలా నవ్వాడు. వాడివంక రాములు భయంగా చూశాడు ఈ సారేమంటాడోనని.

“నాన్నా.... ఆ చివర్న క్రాపు చియించుకుంటున్నాడే, అతని తల కలక్టర్ మావిడికాయలా వుందికదూ? హిహి” అన్నాడు బుజ్జిపండు.

ఆ కలక్టర్ మావిడికాయ తలున్నాయన పళ్ళు కరపరా నూరాడు.

సుందర్రావుతో బాటు బెంచీమీద కూర్చున్న ఇద్దరూ చరాలుస లేచి నిలబడ్డారు.

“హార్లె!.... ఏందట్ల నిలబడిండు?.... కూర్చోండి.... వీళ్ళ తర్వాత మీకే జేస్తా....” అన్నాడు రాములు.

“వద్దులే.... మేం రేపొచ్చి చేయించుకుంటాం....” అని బుజ్జిపండు వంక భయం భయంగా చూస్తూ బయటికి వెళ్ళిపోయారు వాళిద్దరూ.

రాములు నెత్తికొట్టుకున్నాడు.

కాస్పేపయ్యాక బట్టతలాయనకీ, కలెక్టర్ మావిడికాయ తలాయనకీ క్రావులు చెయ్యడం అయిపోయింది.

వాళ్ళిద్దరూ బుజ్జిపండువంకా, సుందర్రావువంకా కోపంగా చూసుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు.

“...రా బాబూ....కూర్చో...” అన్నాడు రాములు సీటు దులుపుతూ బుజ్జిపండుతో.

“నేనాను.... నేను క్రావు చేయించుకోను.... నువ్వు వేరే ఎవరికైనా చెయ్యి.... నేను చూస్తాను....” అన్నాడు బుజ్జిపండు.

“తప్పమ్మా అలా చెయ్యకూడదు.... మరి నీకు చాకెట్లు ఇచ్చాగా క్రావు చేయించుకోమ్మా....” అన్నాడు సుందర్రావు.

“నువ్వు చేయించుకో....”

“నేను మొన్ననేకదా చేయించుకున్నాను.... ప్లీజ్ రామ్మా....”

“వద్దు నా చెవి తెగిపోతుంది”

“నేను నీ చెవి తెగకుండా చేస్తా బాబూ....” అన్నాడు రాములు.

“ఉహూ.... నేను రేపు చేయించుకుంటాను....”

“హరే.... ఏం ముసీబత్ వచ్చింది బాబ్....” రాములు తలకాయ్ పట్టుకున్నాడు.

సుందర్రావు బుజ్జిపండుకు అవీ ఇవీ కొనిపెద్దానని ఆశపెట్టి బతిమలాడి కుర్చీలో కూర్చోబెట్టాడు.

రాములు కటింగ్ మొదలు పెట్టగానే బుజ్జిపండు కాళ్ళూ చేతులూ తన్నుకుని గింజుకోడం మొదలుబెట్టాడు.

“హరే.... ఇస్కీ! గిల్లెయితే చెవుల్, మెడల్ తెగుతాయి సాబ్.... బాబుని కదలకుండా పట్టుకోవాలి!” అన్నాడు రాములు.

సుందర్రావు బుజ్జిపండుని కదలకుండా గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. అయినా బుజ్జిపండు గింజుకుంటూ కదుల్తూనే వున్నాడు. సుందర్రావు వాడిని గట్టిగా వాచేసుకుని “ఊ.... నీ పని కానియ్ వోయ్....” అన్నాడు. “అర్రె.... ఎట్లసార్.... మీ తల అడ్డు తగుల్తుంది గదా మల్ల?” అన్నాడు రాములు.

“ఎలాగోలా సందు చూస్కుని క్రాపు చెసేయ్....”

“వా....” గింజుకుంటూ గట్టిగా రాగం తీశాడు బుజ్జిపండు.

ఒక పావుగంట అవస్తపడి బుజ్జిపండుకి క్రాపు చేశాడు రాములు.

ఇంటికెళ్తున్నప్పుడు దారిపొడుగునా రాగం తీస్తూనే ఉన్నాడు బుజ్జిపండు.

ఇంట్లోకిరాగానే మంగతాయారు అడిగింది.

“అదేంటి? అసలు వాడికి క్రాపు వేయించారా అని? జుట్టంతా అలానే వుంది....”

“ఇంకా నయం.... ఈ మాత్రం కట్ చేయించడానికే చచ్చే చావొచ్చిపడింది....”

మంగతాయారు సుందర్రావు వంక చూసి మరీ ఆశ్చర్యపోయింది. “అదేంటి మొన్నేగా మీరు క్రాపు చేయించుకున్నారు.... మళ్ళీ ఇప్పుడు మరీ అంత డిప్ప కటింగ్ ఎందుకు చేయించుకున్నారు?”

“నేనేం చేయించుకోలేదు.... వీడిని గట్టిగా వాచేస్కుని వట్టు కుంటే నా తల అడ్డొచ్చి నా జుట్టుకూడా కట్ చేసేశాడు రాములు” ఏడుపు మొహంతో చెప్పాడు సుందర్రావు. *